

Arne Andersson När jag skriver eller läser hans namn, så hör jag precis hur hans trygga stämma lät i telefonluren. Många gånger har det blivit samtal under de senaste åren. Först när jag ringde honom i hans egenskap av ordförande för Pärups Bygdegård, jag undrade om han ville representera föreningen på en samling som rörde ett landsbygdsutvecklingsprojekt.

Han kom, och efter det träffades vi många gånger både i projektgruppen och i genomförandet.

- Hur ska vi sätta igång? frågade jag hemma vid hans köksbord. Det var när Arne bodde kvar i Frännarp och vi precis fått veta att projektet kunde starta. En januaridag i hans kök med kaffe och vetebröd. Vi tittade på bilder från bygden och bilder av ardennerhästar både sådana han själv ägt och andra.
- Vi börjar väl med cykelslingorna, sa han.

Tillsammans med äldre bekanta till Arne åkte vi runt på vintervägar. De beskrev platsernas historia. Längre fram, när det blev sommar cyklade vi, jag blev genom honom introducerad till berättelser, platser och människor i bygden. En sa:

- Egentligen skulle Arne ha Nobelpriset, han kan allting.

Han mindes årtal, namn, utfall av skörd, händelser i stort och smått och hur vädret var från långt tillbaka. Med respekt för tidigare generationers kunnande och arbete var han också nyfiket öppen för nyheter och utveckling.

När Pärups Bygdegård 75-årsjubilerade avtackade föreningen Arne för hans många år som ordförande. Fadern var en av dem som hade varit med och byggt huset när landsbygdens ungdomar behövde en mötesplats, också han ordförande under lång tid. Föredömligt skött är huset fortfarande en stor tillgång vid fester och arrangemang. Massor av minnen har jag från föredrag, inspirations- och idéträffar, workshops och fester, både från min egen barn- och ungdoms tid och från åren med projektet Hotspot Kölleröd. Inte sällan stod Arne Andersson i köket både innan och bredde mackor, och efteråt med disken.

Även i annat föreningsliv var Arne aktiv. I Jöns Henrikssons Minne ingick han i både styrelse och i den arbetsgruppen som vårdar, stängslar och röjer parken. De sista åren engagerade han sig i Lanthandelsmuseet.

Varje dag som pensionär cyklade Arne, det slet inte på höften, gav motion och frisk luft nära naturen, det han var van vid som bonde men inte fick när han sålt gården och flyttat till Önnköping.

Vi är många som kommer att sakna Arnes närvaro och röst.

Eva Grip, projektledare för Hotspot Kölleröd 2012 -2014.